

Mortensen, N. P. Nielsen og Valdemar Olsen) stillede Ændringsforslag om i Overensstemmelse med det nævnte Udvalgs Forslag at affatte Stk. 7 saaledes:

„Ved denne Lovs Ikrafttræden inddeles Stillingerne i de 5 Honorarklasser som angivet paa den nærværende Lov vedtøjede Tavle. — For de Stillinger, der ikke maatte være medtagne paa Tavlen, foretager *Kirkeministeriet* efter indhentede Erklæringer fra Kirkernes Overtilsyn og under Hensyntagen til Stillingernes Omfang, Betydning og Sognets Folketal den nødvendige Indordning i de forannævnte Honorarklasser. — Omklassificering kan foretages, hvor Omstændighederne taler derfor, hvert 5te Aar, første Gang pr. 1. April 1922 af *Kirkeministeriet* efter Indstilling fra Overtilsynet og under Hensyntagen til de forannævnte Forhold“, ligesom Mindretallet paa andre Steder i Paragraffen indsatte Kirkeministeren i Stedet for Kirkernes Overtilsyn. Ændringsforslaget forkastedes imidlertid med 53 St. mod 22. Det sidste Stykke i Paragraffen, Stk. 17, indsattes i Folketinget med 63 St. mod 14 paa Forslag af et *Mindretal* (Hagbart Berg, Gamborg, A. M. Hansen, N. Johan Laursen, Lillelund, S. C. Nørgaard, Povlsen, Søren Svendsen og Carl Sørensen), subsidiært tiltraadt af det ovenfor nævnte Mindretal, medens de øvrige Medlemmer af Udvalget (Fibiger, Johannes Lou, Parkov og Vesterager) i Betænkningen udtaler, at det har ikke kunnet tiltræde Ændringsforslaget, da det bortrykker Grundlaget for det Princip, som Lovforslaget tilsigter: at Menighederne, der skal udrede Beløbene til Lønningerne, selv bestemmer Beløbenes Størrelse i Forbindelse med Overtilsynet.

I Folketings-Udvalgsbetænkningen udtales:

„Der har i Udvalget været forhandlet om Pensionsregler for Kordegne, der er udnævnte før den 4. Oktober 1919, om Kommunernes Udredelse af Udgifterne ved Førelsen af Sognets Kirkebøger m. v. — men Udvalget stiller intet Ændringsforslag saa Henseende, idet Udvalget forventer, at der ved Fastsættelse af de i Stykke 13 omhandlede Understøttelser vil blive taget Hensyn til berettigede Forventninger.“

Lovens § 6, der indsattes i Folketinget efter Forslag af Kirkeministeren, er foranlediget ved, at det har vist sig, at den i Henhold til Lønningslovens § 32, jfr. § 38, 1, udskrevne Kirkeskat paa sine Steder falder paa en ret urimelig Maade. Hvor mange af et Sogns Beboere enten er udtraadt af Folkekirken ved Oprettelse af en Frimenighed eller paa anden Maade, eller der er oprettet en Valgmenighed, hviler denne Skat saa tungt paa den øvrige Del af Befolkningen, at en Forandring af de bestaaende